

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

10 юни 1982 година*

„Конкуренция - Въздушен транспорт”

По дело 246/81

Nicholas William, Lord Bethell, член на Европейския парламент, член на камарата на лордовете, за който се явява адв. Ian S. Forrester, avocat от адвокатската колегия на Шотландия, и адв. Mario Siragusa, avocat от адвокатската колегия на Рим, за които се явява от г-ца Gloria Hooper от кантора Taylor & Humbert, solicitors, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на адв. Jean-Claude Wolter, 2, Rue Goethe,

ищец,

подпомаган от

Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явява г-н W. H. Godwin, Principal Assistant Treasury Soliciter, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург в посолството на Обединеното кралство,

встъпила страна,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява нейният правен съветник, г-н Bastiaan van der Esch, в качеството на представител, подпомаган от г-н Pieter Jan Kuuper, член на правната служба, със съдебен адрес в Люксембург при г-н Oreste Montalto, член на правната служба, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

ответник,

подпомагана от следните въздушни превозвачи:

Aer Lingus Limited (Aer Lingus), Дъблин,

Compagnie nationale Air France (Air France), Париж,

Linee Aeree Italiane SpA (Alitalia), Рим,

British Airways Limited (British Airways), Hounslow,

British Caledonian Airways Limited (British Caledonian), Crawley,

---

* Език на производството: английски.

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (KLM), Amstelveen,

Deutsche Lufthansa AG (Lufthansa), Кьолн,

Olympic Airways, Атина,

Société anonyme belge d'exploitation de la navigation aérienne, (Sabena), Брюксел,
и

Scandinavian Airways System (SAS), Стокхолм,

за които се явява адв. Eduard Marissens, avocat от адвокатската колегия на Брюксел,
със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на адв. Lambert H. Dupong, 14a, rue
des Bains,

встъпили страни,

с предмет в предварителната фаза от производството, допустимостта на иска, с
който Lord Bethell изказва възражение от Комисията за липса на действие по
отношение на определянето от въздушни превозвачи на пътническите тарифи за
редовните полети в рамките на Общността,

СЪДЪТ (втори състав),

в състав: г-н O. Due, председател на състав, г-н P. Pescatore и г-н A. Chloros, съдии,

генерален адвокат: Sir Gordon Slynn,

секретар: г-н H. A. Rühl, главен администратор,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, постъпила в секретариата на Съда на 10 септември 1981 г., Lord Bethell е подал, по смисъла на член 175, алинея 3 от Договора за ЕИО, иск за установяване, че Комисията, в нарушение на Договора, не е приела мерки срещу съгласуваността, която съществува между Европейските въздушни превозвачи по въпроса за тарифите в областта на превоза на пътници, както е поискал от нея ищеца с писмо от 13 май 1981 г.

2. При друга възможност, ищецът иска от Съда, по силата на член 173, алинея 2, да отмени съобщението от 17 юли 1981 г., което представлява отговор на писмото му от 13 май 1981 г., с което Комисията е отказала да действа, както той е искал.

По обстоятелствата, предхождащи спора

61981J0246 - ЦПР - финализиран

3. От преписката по делото става ясно, че Lord Bethell, член на Европейския парламент, член на Камарата на лордовете, председател на асоциация, наречена Freedom of the Skies Campaign, от известно време е ангажиран в действия против споразумения и съгласувани практики, които според него, съществуват между редовните въздушни превозвачи по отношение на тарифите за превоз на пътници в Европа.

4. В писмо, изпратено до Комисията на 13 май 1981 г., след излагане на проблема като цяло, ищецът се оплаква, че Комисията не е направила нищо, за да се сложи край на това положение и е поискал „Комисията да започне с упражняването на задължението си, което е трябвало да упражни в миналото, и да съобщи, че ще предприеме действията по силата на член 89 (от Договора за ЕИО), и да започне това като изиска информация и обяснения от въздушни превозвачи”. В заключение, Lord Bethell е дал на Комисията известие, че възнамерява да сезира Съда по силата на членове 173 или 175 от Договора, ако Комисията откаже да предприеме действието, което той смята за подходящо.

5. С писмо от 17 юли 1981 г., генералният директор по конкуренцията е обяснил на ищеца позицията на Комисията по отношение на проблема, повдигнат с неговото писмо от 13 май 1981 г., доколкото тя е свързана с определянето на тарифите за въздушен превоз. В тази връзка той е посочил, че последно проучване, извършено от Комисията в сътрудничество с правителствени експерти, показва, че в повечето случаи окончателното определяне на тарифите за въздушен превоз зависи от изключителната отговорност на държавите-членки, и че по принцип не е имало основание да се проучва дейността на въздушни превозвачи на основание член 85. Като се вземе предвид обаче специалните връзки, които съществуват между държавите и превозвачите, Комисията е имала намерение да продължи да проучва този въпрос от гледна точка на членове 5 и 90 от Договора, в съгласие с член 86, като се вземе предвид факта, че повечето редовни авиолинии са в господстващо положение в рамките на Общия пазар. След като подчертал трудността и сложността на анализа, предназначен да установи неправомерния характер на тарифи за въздушен превоз, генералният директор е информирал ищеца за бъдещите стъпки, предлагани от Комисията: предаване на Съвета на доклад за извършените дотук проучвания; съобщение до държавите-членки, с което да се привлече тяхното внимание към факта, че тарифите не трябва да бъдат несправедливи, с което да нарушават член 89; съобщение до превозвачите по силата на член 89 от Договора, и с което се иска от тях подробна информация относно различните договорености и общи правила свързани с въздушния превоз; представяне на Съвета на предложение за директива относно тарифите за въздушен превоз и на предложение за регламент относно прилагането на членове 85 и 86 от Договора към въздушния превоз, допълнение към Регламент № 17/62.

6. Тъй като Lord Bethell не е доволен от този отговор, на 10 септември 1981 г. е предявил иск, основан, последователно, както е посочено по-горе, на членове 175 и 173 от Договора.

7. С искане от 17 ноември 1981 г., представено по силата на член 91 от Процедурния правилник, Комисията е направила възражение за недопустимост и е поискала от Съда да се произнесе по въпроса без да засяга съществуването на спора.

8. Правителството на Обединеното кралство и група въздушни превозвачи, която включва основните европейски въздушни превозвачи, са поискали да встъпят в производството. Правителството на Обединеното кралство е заявило, че иска да встъпи в подкрепа на исканията на Lord Bethell за отмяна на съобщението на Комисията от 17 юли 1981 г., доколкото тя заявява, че няма основание за прилагане на член 85 по отношение на определянето на тарифите за въздушен превоз. Въздушни превозвачи от своя страна са поискали да встъпят в подкрепа на исканията на Комисията.

9. Като се присъединява към искането на Комисията, Съдът е решил да разгледа предварително възражението за недопустимост. В резултат от това решение, с Определение от 17 февруари 1982 г., той е изпратил делото до втори състав за решението относно допустимостта на иска.

10. С определения от същата дата, Съдът е разрешил встъпването на правителството на Обединеното кралство и въздушни превозвачи. Само тези последните, в хода на устната фаза на производството, са се произнесли по въпроса за допустимостта.

По допустимостта

11. По смисъла на член 173, алинея 2, всяко физическо или юридическо лице може, при условията, предвидени в този член да заведе иск „срещу решенията, които са адресирани до него или срещу решение, което въпреки формата си на регламент или решение, адресирано до друго лице, го засяга пряко или лично”.

12. Съгласно член 175, алинея 3 всяко физическо или юридическо лице може да сезира Съда съгласно условията, определени в този член, за да се оплаче, че една от институциите „е пропуснала да адресира до него даден акт, с изключение на препоръка или становище”.

13. От цитираните разпоредби става ясно, че за да бъде допустим неговият иск, ищецът трябва да е в състояние да установи дали е адресат на акт на Общността, който има що се отнася до него определени правни последици, който може, като такъв, да бъде отменен, или че Комисията, която е била задължена да действа в съответствие с член 175, алинея 2, е пропуснала да приеме по отношение на него акт, на който е имал законно право по силата на правилата на правото на Общността.

14. В отговор на въпрос на Съда, ищецът е заявил, че акта, на който смята, че има право е „реакция или адекватен отговор на неговата жалба, с което се казва, или че

Комисията ще действа, или че няма да действа, и в последния случай, излага основанията”. Последователно, ищецът счита, че писмото, адресирано до него на 17 юли 1981 г. от генералния директор по конкуренция трябва да се опише като акт, срещу който може да се заведе иск по смисъла на член 173, алинея 2.

15. Основният въпрос, който трябва да се разреши в този случай е дали Комисията има, по силата на правилата на правото на Общността, правото и задължението да приема по отношение на ищеца решение в смисъла на искането, отправено от ищеца до Комисията в неговото писмо от 13 май 1981 г. От съдържанието на това писмо е видно и от обясненията, дадени по време на производството, че ищецът изисква от Комисията да извърши разследване по отношение на въздушни превозвачи за определянето на тарифите за въздушен превоз с оглед на възможното прилагане по отношение на тях на разпоредбите на Договора относно конкуренцията.

16. Следователно е ясно, че ищецът иска от Комисията не да вземе решение по отношение на него, а да започне процедура по проучване по отношение на трети страни и да приеме решение по отношение на тях. Без съмнение, в двойното му качество на потребител на авиолиниите и на подбудител на движение на потребителите на същите услуги, ищецът е непряко заинтересован, както могат да бъдат и другите потребители, в това производство и в неговият вероятен изход, но въпреки това той не се намира в точното правно положение на действителния адресат на акт, който може да бъде отменен по смисъла на член 173, алинея 2, нито в това на потенциален адресат на правен акт, който Комисията е задължена да приеме по отношение на него, каквото е положението по смисъла на член 175, алинея 3.

17. От това следва, че искът е недопустим от гледна точка на член 175 или на член 173.

По съдебните разноски

18. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

19. Тъй като ищецът е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати разноските.

20. Тъй като само Комисията е представила искане в това отношение, тази присъда трябва да се ограничи до съдебните разноски, направени от Комисията.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1. Отхвърля иска като недопустим.

2. Ищецът се осъжда да заплати съдебните разноси, направени от Комисията. Встъпилите страни да понесат направените от тях съдебни разноси.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 10 юни 1982 година.

Подписи